

לאבי שלום.

עשיתי כמה תחקירים בקשר לקרוב שלך יחיאל אייזן. ראיינתי 5 חברים ממוצא ארגנטינאי שזכרים אותו ועשיתי חיפוש בארכיון הקיבוץ, וזה מה שגיליתי:

יחיאל הגיע לגזית בשנת 1950. החברים הארגנטינאים שזכרים אותו, לא יודעים איך הוא הצטרף לקיבוץ, לא זכור להם שהוא היה איתם בתנועה בארגנטינה, וכשהם הגיעו לכאן הוא כבר היה כאן.

הוא היה גבר גבוה ונאה, מרכיב משקפיים. רוב התקופה שהיה כאן הוא היה מזכיר הקיבוץ. העברית שלו הייתה מאוד טובה וברמה גבוהה, כנראה שהוא ידע עברית כבר בארגנטינה.

הייתה לו בת זוג בשם בת-עמי יקיר. היא הייתה ממוצא קולומביאני. הם היו עדיין צעירים ולא נשואים, ולא ידוע אם הם נשארו ביחד בהמשך.

בשנת 1953 גורשה מגזית קבוצה של 22 חברים בגלל השתייכותם לקבוצת הסנאיסטים. יחיאל ובת-עמי היו ביניהם.

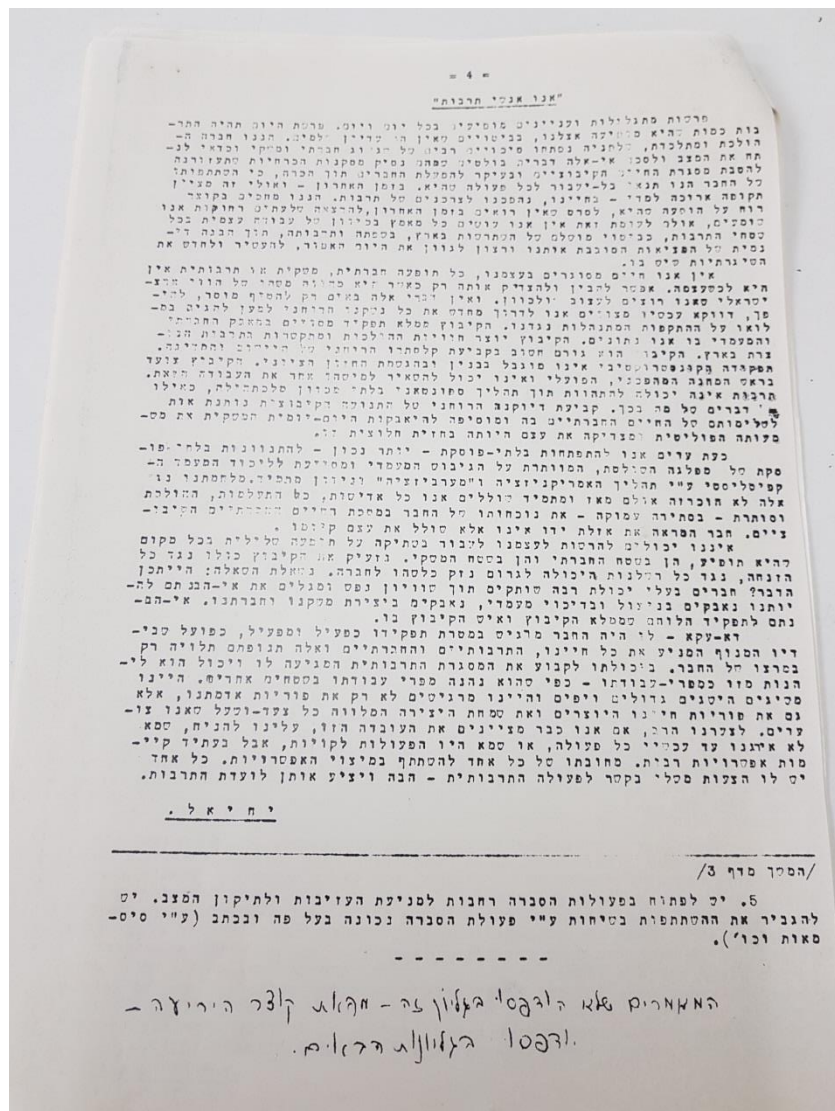
האנשים שדיברתי איתם בטוחים שהוא חזר לארגנטינה אחרי העזיבה, כי אף אחד לא שמע עליו יותר מאז.

מחיפוש בארכיון מצאתי את הדברים הבאים:

רשימת החברים המגורשים:

רשימת הסנהאיסטים				
חבר	משנת	תאריך עלייה	תאריך היציאה	סיבת היציאה
חבר בגזית משנת:				
אייזן יחיאל.....	1950	סוף קיץ 1949	אוגוסט 1953	חטיבת סנה
אדלסטיין צבי	1951			
בוקר יעקב - פלוגה א..	1950	ינואר 1950		
גולדשן תנחום.....	"			
הרשנזון יוסף - פלוגה א..	"	ינואר 1950		
וודבוסוף ישראל	"			
גלזמן דוד	1951			
כץ אריה (פיפו)	"			
לנדאו יוסף - פלוגה ב..	1950	יולי 1949		
ספרן לוי	"			
ספיבק אפרים	"			
פיער אבינועם - פלוגה ב	"	יולי 1949		
רזניק יהושע	"			
אוברזנק חביבה	1951			
(דייע') גלזמן ברוריה ...	"			
יקיר בת עמי	1950			
לרנר בתיה	"			
וקס שולמית	1952			
מקלר יצחק (איציק'ל) ...	1950		יולי 1954	סנהאיסט
צמבליסטה שמואל	1953		"	
פומרנץ לאה	1950		"	
דן רשבטקי	1950		יולי 1955	פוליטי

רשימה שכתב יחיאל בעלון הקיבוץ בתאריך 12.4.51 כאן אפשר לראות את העברית הטובה שלו, יחסית לעולה חדש שנמצא רק כשנה בארץ:

ק י ב ר ז ג ל ר י ו ת א ר ג ל ר י ו ת מ ק ר ב צ ו ת

גיבוש חברת? אינו תהליך מן הסתם, אשר מתהווה ומתפתח בדרכים שלולות מלכתחילה, זרוע שונים ומלווה רק סמחה. היפה, גיבוש חברת הנו תהליך שבו אנו רואים באות ושל, כשלונות והצלחות, הוא פוסט ולובט צורה ומצביו שבו דמותו של הקיבוץ, שמצי- אותו הולכת ומשתנה מדי יום-ביומו. הנסיון הקיבוצי מורה לנו על דיוכוחים חרי- פים, שהתנהלו במשקים שונים בעת התהוותם על גושאים שונים. בעיקר היו דיוכוחים על גושאים חברתיים ומולטיים, שהסיבותם קבעה את דמות הקיבוץ בפנים זאת דמותו של התנועה בכלל. היו דיוכוחים הללו דברים כמו והשפעתם עיצבה את הסגורת הקיבוץ את הכל סטחי החיים. אלה היו שונים של יצירה, של ראשית עיצוב המפעל הזה. תקומתו היא אחת. אין אנו הופכים עולמות. תקומתו קיבוץ גלויות היא וחיסול גלויות, אינה קוראת לנו לגדולות. יום של קסנות הוטל עלינו. חסן היצירה הקיבו- צית על פי נסיונות ודרכים ומלמד זה ביצור העמדות והזקקות היא כפצה זאת סגמנתו. ואם כעת אין אנו עושים היסטוריה תוך ביצור אנו מתווים לנו את המסרה לעתיד. והקיבוץ סקיף כל פרט ומרט בקיבוץ, כל ששח שבחינו החברתיים-התרבותיים או המס- קיים. לקראת העתיד דעתנו היא מגוננת לפי יכולתו של כל אחד ואחד לתפוס את המטב כפולא, אולם לעומת זאת ישנם קווים שלליים שהם מרחפים. אפשר לומר, כי העיקר הוא מטרות והמטל הקטנוני הוא מגוון. למרות זה ישנם אחדים המפרידים בערכם של אצאא לוליק-הדעות ומדקים על היות המבדל, על שוני תכליתי ואין מושיע ואין מצייל. חתום רובצת בין העולמות שפגשו בעל-כרחם ומי טערת זורמים בניהם. כלום נכונה היא דעה כזאת או היא רק תוצאה של ניתוח נחפז ושטחי, אשר ראה תופעות בעלות או- מי חולף תכונות חדירות שנחרטו לעד ורק יש להתנבא על אחריית הימים חזוירי יאוש ונטולי הקדוה.

כן התרשמתי סמאסרו של יהודה כצליון הקודם של העלון, שבו הוא התק את הקצרה על מיה והסיק מסקנות בלתי-נכונות על מנת להצדיק כמה תומעות אחרונות, מחומסות ומיו. מכיוון שהתחבולות הייתה גבורה קל היה לסבור, הנה רק השקפה שונה, גישה שו- נה ומחלי-מחשבות שונה מצדיקים את זה ובעת ובעונה אחת השמיט קול שנוע וחרישי

לא תהיה לשוב יתור. ראשית כל כדי לומר בהשמות, אין מחקל על הדעת להיות בקי-
 בן בהשגה שונה תכלית השלישי. כל אחד שבחר בדרך הקיבוצית, בדרך של הקיבוץ ה-
 סומרי, אינו יכול לחשוב על חיים בקיבוץ, בו בזמן שהוא אינו מודה הזדהות גמ-
 רה עם קרובותיו ומכל שכן חברות ממש. אנו, כל אנשי השומר הצעיר, נושאי דגל-
 החלוציות הקיבוצית, אשר התחבבנו לקראת הקווקסיות העירוניות של מקסימאליזם-
 סוציאליסטית ומקסימאליזם ציונית - איננו יכולים להסיק מסקנות הנובעות מהשק-
 מות שונות.
 מה שנוגע לגישה ולמחלן-המחשבות - יותר קשה להגדיר זאת, מפני שהם אינם תו-
 פעו לשעצמן אלא נחרתים באופיו של הן-אדם, עיני החברה שבה הוא חי, ההיבן
 שהוא קיבל, השכלתו בשנות בגרותו, נסיון חיים שרכש ועצמו וכאן אפשר להגדיר כמה
 קווים כלליים על מוצאו של כל אחד ואחד, אולם הם כלליים למדי. בניקרא אפשר רק
 לקבוע זאת בהתאם לידיעותיו ובינתו ולמסעה קובעים אלה שאין אפשרות לקבוע במדוי-
 יק - עצם גישתם והלן-מחשבתם של החברים. ואסור לנו להשלות את עצמנו ולקבוע
 גישות לאומיות. יכולים אנו לשנות בנקל ולהסיר עינינו מן העובדה שאין אלו כל-
 לימים אלא פרטים שבפרטים ולראות בזה מעין הצדקה תמידית לכל מיני בעיות העוללות
 להוסיף בתוכנו.
 ומאידך, לא מספיק לראות את החבר כפרט אלא יש צורך לראותו כגוף חברה, אשר
 היא מקבלת בחירה לחיקה את בניה ועליו להתאקלם ולהתבולל בתנאים החושים, בתרבות
 החושה, קליטה עדיין לא שביעה ראון כל צרכה וכולנו, במיתת-מה, לא נקלטנו בה-
 טב בארץ. וכאן אפשר לגזור גזרה-שווה ללא הגבל, אם נדבר על כל קסווי החיים שבקי-
 בוצ-החרא, תרבות או מסק. בכל שם יש מהו יותר משהו לקוי ולא הגענו עדיין
 לרמה זו, המאפשרת לשפוט בלי להיות מוכן להשפט. אנו לא התבגרנו די הצורך, צעי-
 רותנו אינה מתירה לנו לקבוע מסורות, שם נצטרך להוצים בשיניים כעבור זמן-מה.
 וכן עשו אלו שהחריפו בחות דעות את הוויכוח על נושא זה, חצלו מלראות במשך
 גנים מסורים את הקיבוץ בכללותו והתחזקו בעמדתם ושכחו שלא ייתכן קיום קיבוץ צ-
 ויות תוך הפליה מתמדת, שכן שחרר מובילה בין הררי ברכות וקללות, המבצרות נגד
 וייב התנועה הקיבוצית מחד ועמיהו למען המשך קיומנו הקיבוצי מאידך. נשאלת הש-
 לה: האם הדרך הזו נשללה מאתנו מפני סיבות של מה בכך? האם אפשר להסיק מהזוי-
 נה שהתנהל בקיבוץ מסקנות מרחיקות לכת ותחומים תחומים ברורים כל כך? האם מותר
 נס להצריך את הילוקי-הדעות כמאקורות עד כדי חתד מפני שכנות בלתי-צפויות מראש?
 אם אפשר לראות את אותם הניגודים שפרצו בשעתם לאורך ימים בלי למסות מכל דרך
 ניונית, שומרים ולא שקוע בביצה של מחלוקת בית ללא שום תכלית מעשית?
 חסרונם שמתים הם לכל הקיבוץ, קשה להבדיל מי הזוהק ומי האשם. מספיק לציין
 ה עובדות: חוסר מתח בעבודה, חוסר ארגון, תרבות ירודה, חוסר דאגה להשתלמות
 ל השתחים, שטחיות פוליטית וכו'. האם יכול אחד אלמנטיה לרעהו את החסרונות הל-
 בכנות ולא להרגיש בעצמו איזו אשמה שהיא? האם המקדו של המבקר הוא לחשוף
 הלוקי ורק להתרשע עליו ולא לחשב יחד עם זה את התפרון הנכון לכולנו, את חמ-
 ה? לא לשון של גידופים תעוור לנו אלא אך ורק הבנה הודית ורצון לבנות משק
 ופת וחברה לדוגמה. ערות בכל השתחים החברתיים-התרבותיים-המשפטיים והפוליטיים,
 ור אויירה לוחם ומגשימה. אבל מספיק שאחד מהשתחים יהיה מוזנח בכדי לגרום
 ברים חסידיים. מגמתנו צריכה להיות לשתף את כל החברים בכל מעשה
 יות תעלה את קצב חיינו ואת התגייסותו של כל חבר וחבר.

מס' ספיקה על תפריט כמסך השנה				
החבר	קדמ (ספ. ספיקה)	מזה: מדע	הספיקה	ספרות
1. אהרון	17	2	2	1
2. אליהו	6	3	3	1
3. אשר	2	1	1	1
4. אפרים	8	1	1	1
5. אשר	7	3	3	1
6. אברהם	3	1	1	1
7. אורית	3	1	1	1
8. אבינועם	3	1	1	1
9. אביר	2	1	1	1
10. אריה	3	1	1	1
11. אברהם	2	1	1	1
12. אורח	2	1	1	1
13. כמיה	6	1	1	1
14. כרכה	7	1	1	1
15. כח עפי	1	1	1	1
16. כפי	1	1	1	1
17. כניסין	16	1	1	1
18. כרכה	4	1	1	1
19. כרדיה	26	1	1	1
20. גבריא	1	1	1	1
21. גולדינה	1	1	1	1
22. גויה	2	1	1	1
23. דודי	1	1	1	1
24. דודי	1	1	1	1
25. דן	1	1	1	1
26. דן	1	1	1	1
27. הרב	10	1	1	1
28. ואכ	6	1	1	1
29. ולי	1	1	1	1
30. זאב	11	1	1	1
31. חנה	16	1	1	1
32. חיים	32	1	1	1
33. חנה	1	1	1	1
34. חיים	1	1	1	1
35. חיה	1	1	1	1
36. חיים	2	1	1	1
37. חיים	1	1	1	1
38. חיה	1	1	1	1
39. חביבה	4	1	1	1
40. חנה	1	1	1	1
41. חנה	5	1	1	1
42. חנה	1	1	1	1
43. חנה	10	1	1	1
44. יחיא	3	1	1	1
45. יואל	7	1	1	1
46. יהודה	1	1	1	1
47. יצחק	5	1	1	1
48. יעקב	5	1	1	1
49. יוסף	6	1	1	1
50. ישעיה	3	1	1	1
51. יצחק	1	1	1	1
52. יהושע	1	1	1	1
53. יצחק	2	1	1	1
54. יוסף	2	1	1	1
55. יוסף	4	1	1	1
56. ישראל	1	1	1	1
57. לאה	1	1	1	1
58. לוי	1	1	1	1
59. לאה	5	1	1	1
60. מרי	12	1	1	1
61. מרי	3	1	1	1
62. מרי	3	1	1	1
63. משה	6	1	1	1
64. משה	2	1	1	1
65. משה	3	1	1	1
66. מרי	3	1	1	1
67. משה	2	1	1	1
68. משה	4	1	1	1
69. מורי	5	1	1	1
70. משה				

זה כל מה שהצלחתי לגלות.

בברכה

חנה גולדמן-קליש.